

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto VIII.

Ljubljana, 18. junija 1936

Štev. 24.

Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Tyrševa cesta št. 29/1. Poštni predal št. 345. Račun Poštnice hranilnice v Ljubljani št. 15.393. — Rokopisov ne vračamo, nefrankiranih dopisov ne sprejemamo.

Naročnina za četrt leta 20 Din, za pol leta 40 Din, za vse leto 80 Din. — V Italiji za vse leto 40 lir, v Franciji 50 frankov, v Ameriki 2 1/2 dolarja. — Naročnino je treba plačati vnaprej. — Za odgovore je priložiti znakmo.

David in Golljat

Tragedija na Daljnem vzhodu

Propadanje Kitajske — Neednost bo zaslužila največji narod sveta

Letošnje leto ne poteka baš v znamenju miru. Komaj se je končala vojna v Vzhodni Afriki, že grozeče vstaja nevarnost, da bo druga celina zašla v kaos, državljansko vojno in boj vseh proti vsem: s Kitajskega prihajajo alarmantni glasovi. Velikanska azijska država je razklana v dva tabora, ki ju na zunaj zaslopa formalna nankinška vlada in politični odbor Južnozahodne Kitajske, nekakšna sekundarna vlada v Kantonu.

Na vsem Kitajskem so čedalje huje japonsko prodiranje gledali z velikimi skrbmi. Japonska je na tem, da formalno zagospodari nad petimi severnimi pokrajinami, med njimi nad najvažnejšo, nad Hopejem s prestolnico Pejpingom (Pekingom). Japonska je to velikansko ozemlje z več ko 90 milijoni prebivalcev z žilavo vztrajnostjo iz političnih razlogov vojaško že osvočila. Torej je zgolj politična doslednost, če stori zdaj še drugi korak in severne pokrajine kratko in malo anektira.

Japonci so pri tem svojem podjetju kakor zmerom zelo pametno ravnali: tu pa tam se je pojavilo avtonomistično gibanje, ki so ga baje spočeli japonofilski elementi; drugič spet so bile komunistične vstaje vzrok, da so Japonci pošiljali svoje čete čedalje globlje v orjaško kitajsko državo.

Tako je svet z neznansko osuplostjo gledal, kako se neizmerna Kitajska, neenotna in neurejena, ni branila tega počasnega, a neizprosnelega vsesavanja — ker se braniti ni mogla. (Godi se ji nekako tako kakor onemu krdelu slonov, ki smo zadnjič o njih brali v »Družinski tedi«, da so jim mravlje vdrla skozi oči, nos in ušesa v notranjost in jih popolnoma izžrle, da so orjaški debelokožci drug za drugim počepali po tleh in žalostno poginili.)

Zdaj pa kaže, da se na jugu dežele, tam kjer je bil nacionalizem že od nekdaj najbolj razvit, odigrava odločilen preobrat. Povsod se razlega odigrava odločilen preobrat. Povsod se razlega odigrava odločilen preobrat. Povsod se razlega odigrava odločilen preobrat. Povsod se razlega odigrava odločilen preobrat. Povsod se razlega odigrava odločilen preobrat.

Tragika Kitajske prihaja svetu čedalje pretesljeveje do spoznanja. Deželo, nekajkrat prostranejšo, nekajkrat večjo od Japonske, sistematsko podjarmlja neznačajši a dobro opremljeni in odlično oboroženi sovražnik. Zdaj pride odprtih bojev, zdaj spet do faz tihega prodiranja, ki o njih v Evropi nič ne izvemo. Pri nas opazamo le žilavo doslednost japonske vojaške politike. Najprej Mandžurija, potem Dže-hol, zdaj še ostali kitajski sever. Nič ni kos elanu japonskih zavojevalcev.

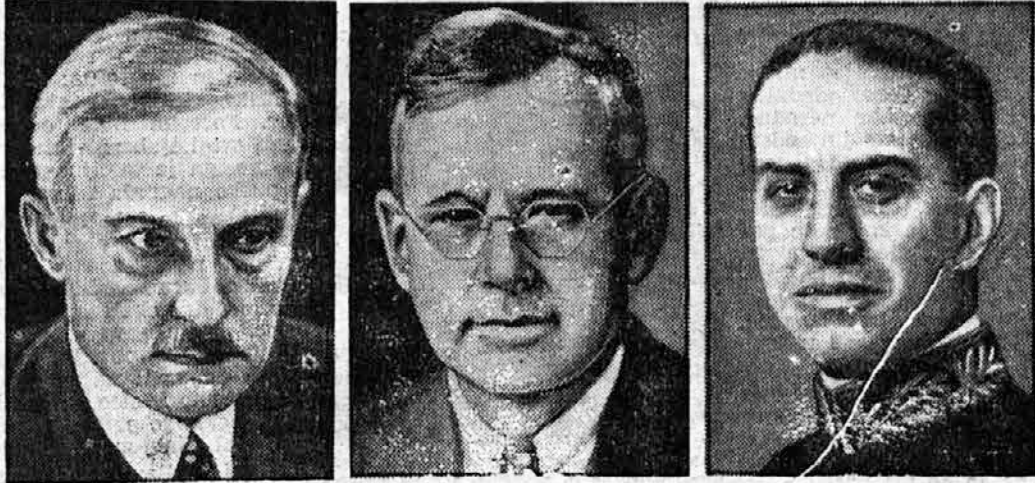
Znano je, da Japonci celo kitajsko študentsko gibanje podpirajo — čeprav je naperjeno proti njim. V njem vidijo dobro došlo sredstvo, da se kitajska neednost še bolj poveča, da se orjaška država popolnoma pogrezne v kaos.

Tudi svetovna politika gre pri tem delu Japoncem na roko. Angleže vežejo evropski dogodki in nove skrbi na bližnjem vzhodu in v Indiji; Rusija se japonskemu prodiranju na Kitajskem ne bo uprla, če le njena meja ne bo ogrožena; in tudi Američani se ne bodo zganili, ker imajo preveč skrbi doma.

(Po »Prager Tagblatt«)

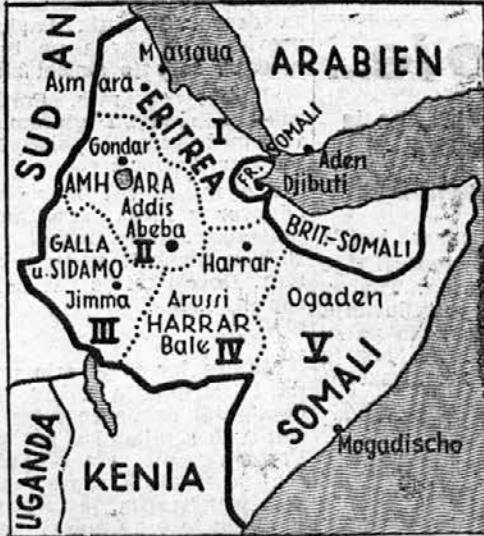

Zemljevid k državljanski vojni na Kitajskem: južna (kvangsijska) četa se vkorakala v pokrajino Hunan in prodira do Hongkova, nankinška vlada pa zbira čete pri Hankovu. Južnokitajska vlada utemeljuje svojo prodiranje s tem, da je Nankin naproti Japoncem preveč popustljiv.

TRI POLITIČNA IMENA PRETEKLEGA TEDNA

Novi guverner francoske nar. banke Guverner London, republikanski kan. Novi italijanski zunanji minister: Labeyrie. Imenoval ga je Blum didat za amer. predsedniške volitve grof Ciano, Mussolinijev zet.

Italijani so svojo vzhodnoafriško posesel razdelili v 5 upravnih področij: 1. Eritrejo z glavnim mestom Asmaro, 2. Amhara (Gondar), 3. Gallo in Sidamo (Džima), 4. Harar (Harar) in 5. Somalijo (Mogadišo). Adis Abeba je pa prestolnica celotnega kolonijskega ozemlja. — Na desni: K namirani v Jursatemu: arabska družina, zbrana na dvorišču, po hišni preiskavi.

KARIKATURA TEDNA

Duševeni očetje sankcij ne marajo o svojem izprijenem otroku nič več slišati (»Morningpost«, London)

Novi italijanski ministri, fotografirani na rimskem letališču pred odletom v Rossone k zaprisoži: z leve na desno: Dine Alfieri (tisk in propaganda), Lessona (kolonije), grof Ciano (zunanja) in Yarrucio (korporacije)

Razgled po svetu

Tudi na zahodu dosti novega

Francози bodo delali le 40 ur na teden. — Belgija posnema Francijo. — Angleška Canossa.

Ljubljana, 16. junija

Francoski parlament je z veliko večino sprejel 40 urni tednik, prvega izmed zakonov socialne reforme.

Ta zakon morda ne bi bil senzacija za nekatero zahodno državo; za konservativno Francijo je morda največji dogodek v tem stoletju. Blumova vlada energično hiti izvajati svoj program; zadel je te dni neki minister, ko je dejal: »Mi smo več napravili v 20 dneh kakor drugi pred nami v 20 letih.« Toda na papirju in v zbornici delati ni najhujše; vprašanje je, kako se bodo vse te reforme v praksi obnesle, to je, kako se bodo zadelale finančne luknje, ki jih bodo zasekale v narodno gospodarstvo. Če bo Blum znal rešiti tudi ta problem, potem — in potem šele! — bo res zaslužen za svojo domovino.

Belgija ni samo mejašica Francije, nego ve- lja tudi za nekako Francijo v malem, njena prestolnica Bruselj pa za mali Pariz. Da je nekaj jedra v tem, dokazujejo tudi najnovejši dogodki: komaj je bila Francija razčistila svojo ministrsko krizo (nastala to pot izjemno ne zaradi notranjih političnih nesoglasij, nego po ustavni potrebi zgolj zaradi volitev), že si je tudi Belgija omislila ta luksus. In komaj se je na Francoskem stavka malo unesla, že je začela razsajati v Belgiji.

Vladno krizo so Belgijci s križi in težavami nekako zakrpali: socialisti, čeprav najmočnejši, so odnehal pred neizprosnostjo katoliške stranke; njihov voditelj Vanderveelde se je moral ukloniti voditelju katoličanov Vanzeelandu — čeprav je tudi sam lojalno stopil v njegovo vlado.

Ali se hočejo socialisti zdaj maščevati katoličanom za njihovo nepopustljivost? Morda: gotovo je le to, da se je tudi v Belgiji začelo stavkovno gibanje. Vprašanje je pa, ali bo obrodilo isti sad kakor na Francoskem. Si duo faciant idem, non est idem...

Angleži začenjajo, kakor je bilo že nekaj časa pričakovati, zares obračati jadra po vetru: njihova sankcijska politika se je izjalovila in zdaj gre za to, da fiasko javno priznajo in obrnejo Edena za 180°. To je, treba bo tisto blagoslavljeni, kar so še včeraj preklinjali, in narobe.

Samo da od tega njihovega preklinjanja Albion ni največ trpel nego tisti mali, ki so hočeš nočeš morali iti v angleško vprego. Kaj bodo pa ti mali rekli?

Angleška sankcijska politika je doživela katastrofo kakor že izlepa ne katera politika. Res da je bencin v Italiji drag ko žafran in da je križ z živčezem: toda glavnega in edinega namena. Angleži niso znali doseči: niso znali ne mogli preprečiti, da bi Italija zavzela Abesinijo, in niso mogli Italije po zmagi v Vzhodni Afriki prisiliti gospodarsko na kolena. Da so Angleži to zares hoteli, bi bili dosegli. Toda oni so hoteli le bolj preko drugih, manjših, sami so pa po ovinkih še bencin prodajali Italijanom. Business jim je bil prvo, ideja pa drugo; zato so morali bitko izgubiti. Observer.

Vsa lepotna nega je brezuspešna brez dobrega mila ELIDA TOALETNA MILA

